

FAKULTA FILOZOFICKÁ
ZÁPADOČESKÉ
UNIVERZITY
V PLZNI

Katedra filozofie

PROTOKOL O HODNOCENÍ PRÁCE

Práce: bakalářská

Posudek: vedoucí práce

Práci hodnotil(a): Mgr. Daniela Blahutková, Ph.D.

Práci předložil: Petra Vítková

Název práce: Antigóné: poetika moderních adaptací (Brecht, Anouilh, Uhde)

1. CÍL PRÁCE (uved'te, do jaké míry byl naplněn):

V úvodu práce je deklarován cíl porovnat antické Sofoklovo drama s jeho novodobými adaptacemi u autorů 20. století. Tomu odpovídá i obsah práce – autorka v něm svůj cíl naplňuje. Při svém pojetí ovšem věnuje poetice moderních adaptací o něco méně prostoru, než naznačuje název práce. (Obeznamenost se Sofoklovou tragédií, s výkladem o výstavbě tragédie u Aristotela a s filozofickou reflexí Antigony u M. Nussbaumové jí při interpretaci zkoumaných adaptací pomáhá – jen bylo třeba lépe uvážít, v jaké šíři o těchto inspiracích v práci pojednávat.)

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionálnita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

Autorka se tedy k posouzení adaptací dostává přes otázku, jak pohlížet na sofoklovskou předlohu. Kap. 2.1 působí poněkud zbytečně a látka, kterou by zde člověk čekal, je z části vyložena až v kap. 2.3 s oporou v Aristotelovi, ale Poetika jako vodítko pro strukturní rozbor tragédie je podána na velice dobré úrovni. U Marthy Nussbaumové, pokud měl být výklad vůbec podán, měl být stručnější, ale s ohledem na její interpretaci širšího okruhu postav.

Druhá polovina práce se snaží o představení a interpretaci specifík Brechtova, Uhdeho a Anouilhova pojetí látky a žánru. V představení jednotlivých adaptací autorka sice nevytěžila z předchozího průzkumu maximum, přesto jde o samostatnou reflexi podstatných posunů v autorských pojetích postav, děje, scény, sboru i ústřední ideje díla. V Brechtově případě se stručně vykládá jeho anti-aristotelská poetika epického divadla, u ostatních autorů, kteří svůj teoretický program takto neformulovali, odvozuje autorka svůj pohled na ně z první části práce, ovšem mohla se pokusit o detailnější interpretace. Také závěrečné posouzení nemuselo být vztahováno jen k Sofoklovi: autorka sama vidí, ale v závěru explicitně nevyhodnocuje, že všechny sledované adaptace byly podníceny aktuálním politickým děním a liší se prostředky uměleckého ztvárnění a uměleckými tendencemi, které tvorbu autorů ovlivňovaly (u Anouilha zůstává nepovšimuto, co z jeho tíhnutí k absurdnímu divadlu vlastně vidíme v Antigóně; u Uhdeho zase nebylo přihlédnuto k interpretacím jeho díla kromě jeho vlastního zhodnocení – přesto poznamenávám, že jeho adaptace je představena evidentně s porozuměním).

Jen příležitostně zaznamenávám pasáže, kde je problematická věcná či formulační stránka výkladu (např. o výrazu „deinon“ v návaznosti na Nussbaumovou anebo o mimouměleckých cílech Piscatorova divadla v návaznosti na Musilovu, s. 18).

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):

Jazykový projev je vcelku na dobré úrovni, až na občasné prohřešky proti odbornému stylu („vypiši obsah her“; „své pojetí pojímá tak, že se vymyká aristotelskému pojetí“; „literární směr, kterým se zabývali“; „dvě lidštější postavy jsou...“). Hodně chyb je ve vlastních jménech a jejich skloňování, také práce s řeckou terminologií prozrazuje určité nedostatky (deinon, patologický...).

Autorka sice správně cituje, ale v delších textových pasážích vždy odkazuje pouze na jednoho autora, což považuji za nesprávný návyk. A na Aristotelovu Poetiku by bylo lepší odkazovat dle jiného úzu.

V seznamu použité literatury je chybně odkazováno na celky jako časopis Kuděj nebo soubor Řecká dramata (místo statě K. Jirákové a doslovu L. Sobotky). Také u Poetiky a Brechtových dramatických adaptací mohly být zvlášť odkázány doprovodné statě, kterých autorka v práci využívala (M. Mráz, Brecht a Neher).

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

Z práce je zřejmá autorčina samostatnost a interpretační potenciál. Podceněn zůstal ohled na umělecké vlivy, působící v dílech J. Anouilha a M. Uhdeho. Je také zřejmé, že více než poetika adaptací autorku vlastně zajímá celková idea díla, jeho filozofický rozměr.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

Co podstatného v moderních adaptacích Vám pomohla zaznamenat filozofka Martha Nussbaumová a její rozbor Sofoklovy Antigony?

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl):

velmi dobře

Datum: 27. 5. 2017

Podpis:

